

Endvidere kan det, at der foretages udlæg i en fordring, som er omfattet af en slutafregningsbestemmelse, gøres til slutafregningsgrund. At slutafregningsaftalen skal respekteres af tredjemand, jf. direktivets artikel 7, stk. 1, litra b, medfører, at en person, der har gjort udlæg i eller fået transport i et krav, som er omfattet af en slutafregningsbestemmelse, må respektere slutafregningsbestemmelsen, uanset at dette medfører en fravigelse af de almindelige principper i gældslovens § 28. Dog gælder fortsat, at slutafregning over for en erhverver af en negotiabel fordring, som er omfattet af en slutafregningsbestemmelse, alene kan ske, hvis betingelserne i gældslovens § 18 er opfyldt. § 58 h ændrer således ikke retstillingen for en erhverver af negotiable fordringer.

Reglen medfører ikke, at det er udelukket at foretage udlæg i en fordring, som omfattes af en aftale om slutafregning, eller i parternes rettigheder i henhold til en aftale i sin helhed, dvs. i en eventuel slutafregningssaldo i skyldnerens favør.

Foretages udlæg i en eventuel slutafregningssaldo i skyldnerens favør, har udlægshaver ikke krav på, at der foretages slutafregning, før der opstår en slutafregningsgrund. Udlægshaver må således respektere parternes aftale, herunder at modparten alene har ret til at foretage slutafregning, hvis der foreligger et forhold, som i aftalen er gjort til slutafregningsgrund.

Foretages udlæg i en fordring eller forpligtelse, der er omfattet af en aftale om slutafregning, såsom en pengeinstitutkonto, kan udlægshaver som udgangspunkt kræve, at udlægget fyldestgøres ved træk på skyldnerens konto. Er det aftalt, at udlæg er slutafregningsgrund, er pengeinstituttet dog berettiget til at gennemføre slutafregning, når det får viden om udlægget, uanset om slutafregningssaldoen er i pengeinstituttets favør, og udlægget bliver værdiløst.

Udlægshaver må formentlig respektere de vilkår for udbetaling, som skyldneren selv var underlagt, herunder en eventuel bindingsperiode på en indskudskonto. Følgelig kan udlægget blive værdiløst inden udbetalingen til udlægshaver, hvis pengeinstituttet med hjemmel i aftalen om slutafregning gennemfører slutafregning i bindingsperioden.

En slutafregning, der med hjemmel i aftalen foretages på grund af skyldnerens konkurs, kan foretages uden hensyn til udlæg, der bortfalder som følge af konkursen, uanset om modparten derved måtte blive stillet bedre, end før konkursen indtrådte. Beløb, som inden konkursen er udbetalt til udlægshaver, kan dog ikke kræves tilbageført, men kan efter konkurslovens regler søges inddraget i konkursboet.

Slutafregning kan ifølge *stk. 2* betinges af, at der gives meddelelse. Dette gælder også, hvis det er aftalt, at indledning af insolvensbehandling mod en af parterne skal være misligholdelsesgrund. Kurator i en misligholdende parts konkursbo kan således ikke kræve, at opgørelse sker pr. dekretdagen (såkaldt automatic early termination), hvis det er aftalt, at slutafregning kræver meddelelse. Får den ikke-misligholdende part viden om en slutafregningsgrund, der består i indledning af insolvensbehandling, er den ikke-misligholdende part ikke forpligtet til at give meddelelse og gennemføre slutafregning straks. I disse tilfælde kan boet imidlertid kræve at blive stillet, som om slutafregningen var foretaget uden unødigt ophold efter det tidspunkt, hvor den anden part kom i ond tro, således at spekulation på de øvrige kreditorets bekostning undgås. I kravet om, at slutafregning skal foretages uden unødigt ophold, ligger, at slutafregning skal finde sted så hurtigt som muligt. I nogle tilfælde kan dette ske straks, mens det i andre tilfælde bl.a. på grund af tidsforskelle først vil være muligt i løbet af nogle dage. Reglen udelukker ikke, at der konkret kan træffes anden aftale, hvis eksempelvis kurator ser en fordel i at udskyde afregningen helt eller delvist.

En slutafregning omfatter alene de forpligtelser, som er omfattet af slutafregningsbestemmelsen. Det kan aftales, at de til enhver tid værende finansielle fordringer, som parterne måtte have eller få mod hinanden, skal være omfattet af slutafregningsbestemmelsen. En slutafregningsbestemmelse kan alene omfatte finansielle forpligtelser, jf. den foreslåede § 58 e. En aftale om slutafregning mellem to juridiske personer omfattet af den foreslåede § 58 b, nr. 6, kan således ikke omfatte krav fra vareomsætning.

En slutafregning kan medføre, at de regler i konkursloven, der begrænser adgangen til modregning under betalingsstandsning og i tilfælde af konkurs, fraviges. Navnlig kan krav opstået efter fristdagen i et vist omfang indgå i en slutafregning med krav opstået inden fristdagen.

Formålet med bestemmelsens modifikation af de almindelige regler i konkursloven er at beskytte parter i aftaler om finansiell sikkerhedsstilling mod objektive modregningsbegrænsningsregler, dvs. regler som afskærer modregning, uanset om den anden part var i god tro.

Der gælder efter *stk. 3 og 4* visse begrænsninger med hensyn til, hvilke fordringer der kan indgå i en slutafregning. Fordringer, der er opstået efter, at den ikke-misligholdende part vidste eller burde vide, at der var etableret fristdag, dvs. at der var anmeldt betalingsstandsning, indgivet begæring om åbning af